

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 176/2018-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. marca 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa), sudcu Ladislava Orosza a sudcu Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Marianom Dzuroškom, Hviezdoslavova 468/31, Rimavská Sobota, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 112/2014 (pôvodne vedené Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 6 C 420/2012) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júla 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia

jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 112/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Konanie bolo pôvodne vedené Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 6 C 420/2012. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 15 Nc 27/2014 z 9. júla 2014 boli všetci sudcovia Okresného súdu Brezno vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci s'ťažovateľa a jeho vec bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Rimavská Sobota.

Zo s'ťažnosti a z jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľ je účastníkom konania o náhradu škody na strane žalobcu. Žaloba bola podaná Okresnému súdu Brezno 30. novembra 2012 a v čase podania s'ťažnosti ústavnému súdu nebolo napadnuté konanie, ktoré je v súčasnosti vedené Okresným súdom Rimavská Sobota, právoplatne skončené.

S'ťažovateľ pred ústavným súdom tvrdí, že okresné sudy v jeho právnej veci spôsobili zbytočné priet'ahy „v podstate od podania žaloby“. Vo vzťahu k svojmu správaniu ako správaniu účastníka napadnutého konania uvádza: „*Moje správanie ako účastníka konania je od samého začiatku aktívne. Na výzvy súdov som vždy v stanovených lehotách odpovedal, všetky relevantné podklady predkladal, aktívne ich dopĺňal a osobne sa dostavoval na pojednávania. O spôsobení priet'ahov z mojej strany nemožno hovoriť a rozhodne nie v súvislosti s využívaním svojich práv smerujúcich k urýchlenému ukončeniu veci, ktoré som realizoval rôznymi formami (osobne, písomne a s'ťažnosťami).*“

S'ťažovateľ na základe uvedeného ústavný súd žiada, aby nálezom takto rozhodol:

„*Právo s'ťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu v Rimavskej Sobote vo veci 7 C 112/2014 (predtým postupom Okresného súdu v Brezne vo veci sp. zn. 6 C 420/2012) porušené.*

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd v Rimavskej Sobote konal vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 112/2014 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 20.000,00 € ...

Okresný súd Rimavská Sobota je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania...“

K opodstatnenosti sťažovateľovej sťažnosti sa vyjadril okresný súd prostredníctvom svojho predsedu podaním č. Spr 631/17-22 z 5. februára 2018, v ktorom sa uvádza: „V uvedenej veci a aj v niekoľkých ďalších veciach tunajšieho súdu, ktoré boli pôvodne prejednávané na Okresnom súde Brezno, sťažovateľ [REDAKOVANÉ] podal na Okresný súd Rimavská Sobota viac sťažností, ktoré boli zaevidované pod č. Spr 1704/17, Spr 1728/16 a Spr 1706/16 a po preskúmaní boli vyhodnotené ako nedôvodné. Posledná sťažnosť v uvedenej veci zo dňa 25. 01. 2018 pod č. 1 Spr/2/2018 doposiaľ nebola vybavená, avšak v súvislosti s oboznámením sa so spisovým materiálom a so zataženosťou súdu vybavovaním hromadných žalôb v rokoch 2015 a 2016 považujem sťažnosti pána [REDAKOVANÉ] na konanie tunajšieho súdu za nedôvodné.“

Z predloženého spisu okresného súdu ústavný súd zistil takýto priebeh konania:

- 30. novembra 2012 – doručenie návrhu Okresnému súdu Brezno,
- 3. januára 2013 – pokyn na vyžiadanie informácií od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDAKOVANÉ], Sociálnej poisťovne a Správy katastra [REDAKOVANÉ],
- 17. januára 2013 – doručenie oznámenia zo Sociálnej poisťovne,
- 22. januára 2013 – doručené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania (sťažovateľa),
- 24. januára 2013 – doručená odpoveď Správy katastra [REDAKOVANÉ],
- 29. januára 2013 – doručená odpoveď z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDAKOVANÉ],
- 4. februára 2013 – doručená odpoveď z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDAKOVANÉ]
- 12. februára 2013 – uznesenie o oslobodení sťažovateľa od platenia súdnych poplatkov,

- 27. februára 2013 – odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu o jeho oslobodení od platenia súdnych poplatkov,
- 11. marca 2013 – doplnenie žaloby sťažovateľom,
- 18. marca 2013 – doplnenie žaloby sťažovateľom,
- 21. marca 2013 – predloženie žiadosti sťažovateľa Centru právnej pomoci (podanie sťažovateľa nebolo vyhodnotené ako odvolanie, ale ako žiadosť o predloženie jeho žiadosti Centru právnej pomoci),
- 10. apríla 2013 – oznámenie Centra právnej pomoci o tom, že sťažovateľ k svojej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci nedoložil všetky potrebné doklady, na čo bol následne Centrom právnej pomoci vyzvaný,
- 3. júna 2013 – výzva Centru právnej pomoci na oznámenie, ako bolo vo veci žiadosti sťažovateľa rozhodnuté,
- 10. júna 2013 – odpoveď Centra právnej pomoci,
- 11. júla 2013 – doručenie splnomocnenia právneho zástupcu sťažovateľa,
- 25. júla 2013 – uznesenie súdu – výzva sťažovateľovi na doplnenie podania z 30. novembra 2012,
- 2. septembra 2013 – doručené doplnenie žaloby sťažovateľom,
- 11. septembra 2013 – uznesenie – výzva sťažovateľovi, aby sa vyjadril, či súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania,
- 27. septembra 2013 – vyjadrenie sťažovateľa, nesúhlasí s tým, aby vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania,
- 3. októbra 2013 – doručené vyjadrenie odporcu k žalobe,
- 13. novembra 2013 – žiadosť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDACTED] o zapožičanie spisového materiálu,
- 17. decembra 2013 – doručenie spisovej dokumentácie z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDACTED]
- 20. decembra 2013 – žiadosť sťažovateľa o urýchlené konanie v jeho veci,
- 21. januára 2014 – nariadenie termínu pojednávania na 25. február 2014,
- 25. februára 2014 – pojednávanie, odročené na neurčito pre účely rozhodnutia o sťažovateľovom návrhu na prerušenie konania,
- 12. marca 2014 – uznesenie, návrh na prerušenie konania sa zamietá,

- 6. júna 2014 – pokyn sudcu na lustráciu spisu sp. zn. 5 C 107/2012, či sa v ňom nachádza kópia trestného oznámenia podaného sťažovateľom,
- 12. júna 2014 – oznámenie zákonného sudcu o jeho vylúčení z rozhodovania vo veci,
- 4. júla 2014 – spis predložený krajskému súdu pre účely rozhodnutia o vylúčení zákonného sudcu a ostatných sudcov Okresného súdu Brezno,
- 9. júla 2014 – uznesenie krajského súdu, všetci sudcovia okresného súdu sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, vec sa prikazuje na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Rimavská Sobota,
- 14. júla 2014 – doručenie spisu z krajského súdu,
- 22. júla 2014 – spis postúpený Okresnému súdu Rimavská Sobota,
- 8. septembra 2014 – pokyn na zisťovanie možnosti pripojenia spisu sp. zn. 3 C 122/2012 z Okresného súdu Brezno,
- 10. marca 2015 – nariadený termín pojednávania na 31. marec 2015,
- 19. marca 2015 – ospravedlnenie právneho zástupcu žalovaného z účasti na pojednávaní a žiadosť o odročenie pojednávania, dôvod – kolízia pojednávaní,
- 26. marca 2015 – pojednávanie odročené na 28. apríl 2015,
- 16. apríla 2015 – doručené doplnenie dôkazov sťažovateľom,
- 28. apríla 2015 – pojednávanie odročené na 26. máj 2015 z dôvodu neospravedlnenej neúčasti sťažovateľa a jeho právneho zástupcu,
- 5. mája 2015 – doručené vyjadrenie sťažovateľa,
- 11. mája 2015 – návrh sťažovateľa na vypočutie svedka,
- 26. mája 2015 – pojednávanie, odročené na neurčito pre účely oboznámenia sa s konaním, v ktorom sa rozhoduje o návrhu na určenie neplatnosti dražby,
- 27. mája 2015 – úradný záznam, predmetný spis sa v tom čase nachádza na krajskom súde,
- 15. júna 2015 – úradný záznam, spis nie je možné pripojiť, pretože zákonná sudkyňa musí v tomto spise robiť úkony,
- 28. októbra 2015 – podanie sťažovateľa, žiadosť o „prekvalifikovanie“ konaní,
- 9. novembra 2015 – vyjadrenie zákonnej sudkyne a sudcov okresného súdu, cítia sa byť vo veci zaujatí,

- 19. novembra 2015 – spis predložený krajskému súdu,
- 25. novembra 2015 – uznesenie krajského súdu, dve sudkyne okresného súdu (vrátane zákonnej sudkyne) sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania vo veci, ostatní sudcovia nie sú vylúčení,
- 1. decembra 2015 – spis vrátený okresnému súdu a následne pridelený inému zákonnému sudcovi,
- 19. januára 2016 – 16. februára 2016 – spis u verejného ochrancu práv, u ktorého sťažovateľ podal podnet vo veci ochrany jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov,
- 18. marca 2016 – doručenie zmeny právneho zástupcu sťažovateľa,
- 24. marca 2016 – výzva pôvodnému právnenmu zástupcovi sťažovateľa, aby predložil doklad o ukončení jeho právneho zastupovania,
- 31. marca 2016 – odpoveď pôvodného právneho zástupcu,
- 4. mája 2016 – výzva právnenmu zástupcovi sťažovateľa, aby predložil súdu rozhodnutie Centra právnej pomoci z 25. februára 2016,
- 16. mája 2016 – doručenie rozhodnutia Centra právnej pomoci,
- 1. júna 2016 – výzva právnenmu zástupcovi sťažovateľa, aby sa do 15 dní vyjadril, či má vo veci ďalšie dôkazné návrhy,
- 15. júna 2016 – žiadosť právneho zástupcu o predĺženie lehoty,
- 4. júla 2016 – doručený návrh na vykonanie dokazovania,
- 23. augusta 2016 – dožiadanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDACTED]
- 16. septembra 2016 – žiadosť sťažovateľa o nariadenie termínu pojednávania,
- 22. septembra 2016 – oznámenie sťažovateľovi, termín pojednávania bude nariadený po predložení dôkazov z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDACTED]
- 3. októbra 2016 – odpoveď Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDACTED]
- 4. októbra 2016 – zaslание fotokópie vyjadrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDACTED] sťažovateľovi, žiadosť o jeho vyjadrenie,
- 14. októbra 2016 – vyjadrenie sťažovateľa,
- 19. októbra 2016 – dožiadanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDACTED]
- 2. novembra 2016 – zmena právneho zástupcu sťažovateľa na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci,

- 7. novembra 2016 – oznámenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDACTED]
  - 11. novembra 2016 – dožiadanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDACTED]
- na doplnenie odpovede, ktorá bola neúplná,
- 7. decembra 2016 – oznámenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny [REDACTED]
  - 3. januára 2017 – žiadosť sťažovateľa o konanie vo veci,
  - 6. februára 2017 – odpoveď sťažovateľovi, termín pojednávania bude nariadený po zistení, či je vo veci potrebné nariadiť znalecké dokazovanie,
  - 27. februára 2017 – nariadený termín pojednávania na 4. apríl 2017,
  - 4. apríla 2017 – pojednávanie, odročené na neurčito pre účely doručenia písomného návrhu sťažovateľa na rozšírenie žaloby a doplnenie dokazovania,
  - 7. apríla 2017 – rozšírenie/zmena žaloby sťažovateľom,
  - 18. apríla 2017 – vyjadrenie žalovaného,
  - 19. apríla 2017 – vyjadrenie sťažovateľa, predloženie dôkazov,
  - 26. apríla 2017 – výzva sťažovateľovi na vyjadrenie, výzva žalovanému na vyjadrenie,
  - 3. mája 2017 – doručené stanovisko sťažovateľa,
  - 4. júla 2017 – uznesenie o pribratí znalca,
  - 3. augusta 2017 – výzva znalcovi na prevzatie spisu, dožiadanie na Okresný súd Zvolen,
  - 16. októbra 2017 – urgencia znalcovi,
  - 23. októbra 2017 – žiadosť znalca o predĺženie lehoty a o povolenie možnosti obrátiť sa v prípade potreby na tretie strany,
  - 25. októbra 2017 – uznesenie k návrhu z 23. októbra 2017,
  - 1. decembra 2017 – oznámenie znalca,
  - 2. januára 2018 – žiadosť znalca o zrušenie uznesenia a pribratie iného znalca zo zdravotných dôvodov,
  - 11. januára 2018 – uznesenie, okresný súd mení uznesenie zo 4. júla 2017 a priberá iného znalca,
  - 11. januára 2018 – výzva pôvodnému znalcovi na vrátenie spisu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

Ústavný súd konštatuje, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadnejších rozdielov, a preto aj vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti rešpektuje a vychádza z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno ich namietané porušenie posudzovať v rámci predbežného prerokovania sťažnosti spoločne.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním vecí na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je skutočnosť, že ústavný súd nezistil možnosť porušenia namietaného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach tiež vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáchoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku, ale s'ťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

S'ťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Ústavný súd konštatuje, že celková dĺžka napadnutého konania v trvaní vyše 5 rokov sa na prvý pohľad môže z objektívneho hľadiska javiť ako neprimeraná. Po preskúmaní zapožičaného súdneho spisu okresného súdu však ústavný súd napriek uvedenému dospel k záveru, že s'ťažnosť s'ťažovateľa je potrebné odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu zistil, že s'ťažovateľ sa v rámci napadnutého konania pričínil o odročenie viacerých okresným súdom nariadených pojednávaní – odročené bolo pojednávanie nariadené na 25. február 2014, na ktorom s'ťažovateľ podal návrh na prerušenie konania, ktorý bol následne okresným súdom zamietnutý, odročené boli taktiež pojednávania nariadené na 19. marec 2015 a 26. máj 2015 z dôvodu neúčasti s'ťažovateľa na pojednávaní (v jednom prípade neospravedlnenej) a odročené bolo aj pojednávanie nariadené na 4. apríl 2017, a to z dôvodu rozšírenia žaloby s'ťažovateľom a jeho návrhu na doplnenie dokazovania.

S'ťažovateľ ďalej prispel k predĺženiu napadnutého konania aj tým, že na viacerých sudcov okresných súdov podal trestné oznámenia, v súvislosti s čím opakovane dochádzalo k zmene zákonného sudcu (22. júla 2014, 1. decembra 2015) a v dôsledku čoho došlo aj k postúpeniu jeho veci z Okresného súdu Brezno, kde boli krajským súdom všetci sudcovia vylúčení z rozhodovania v jeho veci, na Okresný súd Rimavská Sobota, kde bola

zákonná sudkyňa z rovnakého dôvodu taktiež z rozhodovania vo veci sťažovateľa vylúčená. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že so zmenou zákonného sudcu je spojená aj potreba naštudovania príslušného súdneho spisu novým zákonným sudcom, čím sa môže konanie taktiež z objektívnych príčin predlžovať.

Vzhľadom na uvedené dospel ústavný súd k záveru, že na predĺžení celkovej dĺžky napadnutého konania sa vo výraznej miere podieľal sám sťažovateľ.

Pokiaľ sťažovateľ namieta prietahy v postupe okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd po preskúmaní zapožičaného súdneho spisu okresného súdu konštatuje, že jeho postup v napadnutom konaní bol s výnimkou dvoch období krátkodobej nečinnosti (september 2014 až marec 2015 a jún 2015 až november 2015) v zásade plynulý.

V tomto bode ústavný súd opätovne poukazuje na svoju judikatúru (napr. III. ÚS 76/08, III. ÚS 372/09, IV. ÚS 109/09, III. ÚS 500/2017), v zmysle ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru).

Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je aj napriek celkovej dĺžke napadnutého konania v trvaní viac ako päť rokov potrebné odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v danom prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2018